

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย และขอเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อจะศึกษาถึงปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาพลศึกษา ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนตน พุทธศักราช 2521 ในเขตกรุงเทพมหานครโดยผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามขึ้นเอง และได้สังเกตแบบสอบถามไปยังประชากร 2 กลุ่ม โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (random sampling) คือ กลุ่มครูพลศึกษาโรงเรียนรัฐบาลที่สอนระดับมัธยมศึกษาตอนตนจำนวน 100 คน โดยส่งไปตามโรงเรียนรัฐบาลส่วนกลาง 25 โรงเรียน ๆ ละ 4 คน และ กลุ่มโรงเรียนราษฎร์ส่วนกลางอีก 25 โรงเรียน ๆ ละ 4 คน จำนวน 100 คน รวมประชากรทั้งสิ้น 200 คน และได้รับแบบสอบถามคืนมาทั้งสิ้นร้อยละ 94.00 โดยได้รับคืนจากครูพลศึกษาโรงเรียนรัฐบาล ร้อยละ 97.00 และครูพลศึกษาโรงเรียนราษฎร์ร้อยละ 92.00

นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมา และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ โดยใช้ค่าสถิติร้อยละค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างของค่าเฉลี่ยโดยใช้ค่าที (*t-test*)

สรุปผลการวิจัย

1. รายละเอียดทั่ว ๆ ไป เกี่ยวกับครูพลศึกษาโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ มีครูพลศึกษาเป็นชายร้อยละ 43.24 มีอายุระหว่าง 26 - 30 ปี มีวุฒิการศึกษา ระดับปริญญาตรี ร้อยละ 60.35 และสอนในระหว่าง 1 - 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 53.96 และมีวุฒิทางพลศึกษา (วิชาเอกพลศึกษา) ร้อยละ 74.60 ไม่มีวุฒิทางพลศึกษาร้อยละ 9.53 และมีช่วงอายุที่มีช่วงสอนเฉลี่ย 16 - 20 คาดต่อไป คิดเป็นร้อยละ 55.55

2. ในค้านวัตถุประสงค์ของหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นวิชาพลศึกษา คือ พลศึกษาโรงเรียนรัฐบาล และครูพลศึกษาโรงเรียนราษฎร์ มีความต้องการที่จะให้เด็กสามารถสอดคล้องกันได้ เป็นวัตถุประสงค์ที่สามารถสอนให้บรรลุผลได้ มีความต้องการในการเลือกกิจกรรมที่มีวิธีการสอนและการวัดผล และมีความสอดคล้องกับจุดหมายของการแผนการศึกษาชาติมาก และผลการวิเคราะห์ความแตก

ทั่งของค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นระหว่างครูพศึกษาโรงเรียนรัฐบาล กับครูพศึกษาโรงเรียน
รายวัน เกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

3. ในด้านจุดประสงค์รายวิชาในหมวดวิชานังค์

3.1 วิชาปีกหุ่น 1, 2 ครูพศึกษาโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนรายวันมี
ความเห็นว่า จุดประสงค์รายวิชาปีกหุ่นมีปัญหาในระดับมาก คือ ให้มีความรู้และมีทักษะขั้นพื้น
ฐาน และขั้นสูงของปีกหุ่นและสามารถนำไปใช้ในการออกกำลังกายโดยยังปลอดภัย ให้รู้
ถึงคุณค่าและเห็นความสำคัญของการน้ำยีกหุ่นไปใช้ในชีวิตประจำวัน ให้มีความรู้ความเข้าใจ
ขั้นพื้นฐานระดับข้อมังค์ และเกติการการแข่งขันปีกหุ่นให้มีคุณลักษณะทาง ๆ เช่น ความกล้า
ความเชื่อมั่นในตนเอง ความสามารถในการตัดสินใจ ความรวมมือ และความสุขุมรอบคอบ

3.2 วิชาเทเบิลเทนนิส 1, 2 ครูพศึกษาโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียน
รายวันมีความเห็นว่ามีปัญหาในระดับน้อยในทุกหัวข้อ

3.3 วิชากรีฑา 1, 2 ครูพศึกษาโรงเรียนรัฐบาลมีความเห็นว่าจุดประสงค์
รายวิชากรีฑาที่มีปัญหาในระดับมาก คือ ให้มีความรู้ ความเข้าใจขั้นพื้นฐาน ระดับข้อมังค์
และเกติการการแข่งขันกรีฑา ล้วนๆครูพศึกษาโรงเรียนรายวันมีความเห็นว่าจุดประสงค์รายวิชา
กรีฑาที่มีปัญหาในระดับมาก คือ ให้มีความรู้ความเข้าใจขั้นพื้นฐาน ระดับข้อมังค์ และเกติการ
การแข่งขันกรีฑา ให้มีความรู้ และมีทักษะขั้นพื้นฐานและขั้นสูงของกรีฑาและสามารถนำไปใช้ใน
การออกกำลังกายโดยยังปลอดภัย ให้รู้ถึงคุณค่า และเห็นความสำคัญของการนำกรีฑาไปใช้ใน
ชีวิตประจำวัน

3.4 วิชาการบัญชี 1, 2 ครูพศึกษาโรงเรียนรัฐบาล และโรงเรียนรายวัน มี
ความเห็นว่าจุดประสงค์รายวิชาการบัญชีที่มีปัญหาในระดับมาก คือ ให้มีความรู้ และมีทักษะขั้นพื้น
ฐาน และขั้นสูงของการบัญชี และสามารถนำไปใช้ในการออกกำลังกายโดยยังปลอดภัย ให้รู้ถึง
คุณค่าและเห็นความสำคัญของการนำระบบไปใช้ให้เกิดประโยชน์

3.5 วิชาภาษาไทย 1, 2 ครูพศึกษาโรงเรียนรัฐบาล และโรงเรียน
รายวันมีความเห็นว่ามีปัญหาในระดับน้อยในทุกหัวข้อ

3.6 วิชาคหกรรม 1, 2 ครูพศึกษาโรงเรียนรัฐบาล ความเห็นว่า จุดประสงค์

สังค์ราบวิชาตະกรอที่มีปัญหาในระดับมาก คือ ในมีความรู้ มีทักษะชั้นพื้นฐาน และขั้นสูงของ ตະกรอ และสามารถนำไปใช้ในการออกแบบถังก咽ไค้อย่างปลอดภัย ส่วนครูพศึกษาโรงเรียน ราชภัฏมีความเห็นว่า จุฬประสงค์ราบวิชาตະกรอที่มีปัญหาในระดับมาก คือ ในรู้ถึงคุณค่า และ เห็นความสำคัญของการนำวิชาตະกรอไปใช้ให้เกิดประโยชน์ ในมีความรู้ มีทักษะชั้นพื้นฐาน และขั้นสูงของตະกรอ และสามารถนำไปใช้ในการออกแบบถังก咽ไค้อย่างปลอดภัย สรุปผลการ วิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความคิดเห็น ระหว่างครูพศึกษาโรงเรียนรัฐบาล และครูพศึกษาโรงเรียนราชภัฏ เกี่ยวกับจุฬประสงค์ราบวิชาในหมวดวิชาบังคับ ไม่แตกต่าง กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

4. ใน้านปัญหาการสอนตามหลักสูตร

4.1 วิชาปีคหบุน 1, 2 ครูพศึกษาโรงเรียนรัฐบาลมีความเห็นว่า การสอน วิชาปีคหบุนที่มีปัญหาในระดับมาก คือ ครูไม่ได้ใช้แบบเรียนประกอบการสอน ไม่สามารถวัดและประเมินผลตามวัตถุประสงค์โดยทุกค้าน ส่วนครูพศึกษาโรงเรียนราชภัฏมีความเห็นว่า การสอน วิชาปีคหบุนที่มีปัญหาในระดับมาก คือ ไม่สามารถวัดและประเมินผลตามวัตถุประสงค์โดยทุกค้าน

4.2 วิชาเทคโนโลยี 1, 2 ครูพศึกษาโรงเรียนรัฐบาล และครูพศึกษา โรงเรียนราชภัฏมีความเห็นสอดคล้องกันว่า การสอนวิชาเทคโนโลยีสformation หลักสูตรนั้นมีปัญหา ในระดับน้อย

4.3 วิชาการีษา 1, 2 ครูพศึกษาโรงเรียนรัฐบาล มีความเห็นว่า การสอน วิชาการีษาตามหลักสูตรนั้นมีปัญหาในระดับน้อย ส่วนครูพศึกษาโรงเรียนราชภัฏมีความเห็นว่า การสอนวิชาการีษาที่มีปัญหาในระดับมาก คือ นักเรียนไม่มีความสนใจในกิจกรรมที่เรียน เนื้อหาวิชามากเกินไป

4.4 วิชาการะนี 1, 2 ครูพศึกษาโรงเรียนรัฐบาล และครูพศึกษาโรงเรียน ราชภัฏมีความเห็นว่า การสอน วิชาการะนีที่มีปัญหาในระดับมาก คือ นักเรียนไม่มีความสนใจใน กิจกรรมที่เรียนและ เนื้อหาวิชามากเกินไป

4.5 วิชาภาษาสເກຫຍລວ 1, 2 ครูพศึกษาโรงเรียนรัฐบาล และครูพศึกษา โรงเรียนราชภัฏ มีความเห็นสอดคล้องกันว่า การสอนวิชาภาษาสເກຫຍລວตามหลักสูตรนั้นมีปัญหา

ในระดับน้อย

4.6 วิชาตะกร้อ 1, 2 ครูพอลศึกษาโรงเรียนรัฐบาลมีความเห็นว่า การสอน วิชาตะกร้อที่มีปัญหาในระดับมากคือ เนื้อหาไม่เหมาะสมสมกับระดับของนักเรียน ส่วนครูพอลศึกษา โรงเรียนราชภัฏมีความเห็นว่า การสอนวิชาตะกร้อที่มีปัญหามาก คือ เนื้อหาไม่เหมาะสมสมกับระดับของนักเรียนและอาจารย์ไม่มีความตั้งใจในการสอน ส่วนวิชาเลือกครูพอลศึกษาโรงเรียนรัฐบาลและครูพอลศึกษาโรงเรียนราชภัฏมีความเห็นสอดคล้องกันว่า การสอนวิชาเลือกนั้นมีปัญหา ในระดับน้อย สรุปผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นระหว่างครูพอลศึกษาโรงเรียนรัฐบาลและครูพอลศึกษาโรงเรียนราชภัฏ เกี่ยวกับปัญหาการสอนตามหลักสูตร ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

5. ในค้านรายวิชาเลือกที่ควรบรรจุอยู่ในหมวดวิชาบังคับ ครูพอลศึกษาโรงเรียนรัฐบาลมีความเห็นว่าวิชาพอลศึกษาที่ควรบรรจุอยู่ในหมวดวิชาบังคับมากตามลำดับ คือ วอลเลย์บอล กิจกรรมเข้าจังหวะ กายบริหาร แบดมินตัน พุตบล็อก เชปปัคตะกร้อ และศิลปปั้ปองกันตัว ส่วนครูพอลศึกษาโรงเรียนราชภัฏ มีความเห็นว่า วิชาพอลศึกษาที่ควรบรรจุอยู่ในหมวดวิชาบังคับมากตามลำดับ คือ วอลเลย์บอล ว่ายน้ำ แบดมินตัน ศิลปปั้ปองกันตัว กิจกรรมเข้าจังหวะ และพุตบล็อก

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยนี้ทั้งครูพอลศึกษาโรงเรียนรัฐบาล และครูพอลศึกษาโรงเรียนราชภัฏ มีความเห็นสอดคล้องกันว่า วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมัชบันศึกษาตอนตน วิชาพอลศึกษานั้นมีความสำคัญคือความสามารถช่วยในการกำหนดค่าเนื้อหาการสอน และเลือกกิจกรรมการเรียนการสอนพร้อมทั้งมีความสอดคล้องกับความหมายของแผนการศึกษา ครูพอลศึกษาสามารถสอนให้บรรลุวัตถุประสงค์ของหลักสูตรได้มาก แสดงว่าจุดประสงค์ของหลักสูตรมีความเหมาะสมสมกับนัยเรียน ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของ คาร์ล อี. วิลโกส (Carl E. Willgoose) โดยยกถ้อยคำว่า การวางแผนจุดประสงค์ของหลักสูตรไว้ว่า "จุดประสงค์ของหลักสูตรที่เขียนมารู้ไว้ในหลักสูตรจะ

มีความหมายสมกับอยู่เรียน¹

ส่วนบัญหาทาง ๆ ในแต่ละรายวิชาในหมวดวิชาบังคับมีดังที่ไปนี้

1. วิชาปีคุณยุ่น 1, 2 ประสบบัญหามากทางค้านเกี่ยวกับการสอนให้บรรลุตามจุดประสงค์ของรายวิชาปีคุณยุ่น ซึ่งบัญหานี้สืบเนื่องมาจากสาเหตุ คือ ครูไม่ได้ใช้แบบเรียนประกอบการสอน และไม่สามารถวัดและประเมินผล ตามวัตถุประสงค์ใดๆ ก็ตาม ทั้งนี้อาจเป็น เพราะในวิชาปีคุณยุ่นนั้นเกณฑ์มาตรฐานในการวัดผลไม่เป็นที่แน่นอน ข้อบังคับการสังเกตของครู เป็นส่วนใหญ่ หรือครูไม่มีทักษะที่ค่อย่างเพียงพอ นอกจากนี้โรงเรียนส่วนใหญ่ยังขาดความพร้อมในเรื่องอุปกรณ์ สถานที่ จึงทำให้การเรียนการสอนวิชาปีคุณยุ่นประสบบัญหากังวล เช่น กองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการได้รายงานผลการวิจัยเรื่อง "การประเมินผลการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนตน พ.ศ. 2521 ในปีการศึกษา 2522" ไว้สรุปสาระสำคัญได้ว่า องค์ประกอบที่ทำให้การใช้หลักสูตรบรรลุผลน้อยกว่าที่ควรคือ โรงเรียนขาดความพร้อมทางวัสดุ อุปกรณ์ และบังชากครูที่มีความรู้ และทักษะในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนรวมทั้งการวัดผลประเมินผล²

2. วิชาเทคโนโลยี 1, 2 ในค้านการวัดผล การสอน และค้านอื่น ๆ นั้น ประสบบัญหาน้อย แต่มีบัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์ในการสอน ซึ่งจะเห็นได้จากข้อมูลที่แสดงให้เห็นว่า อุปกรณ์เทคโนโลยีส่วนใหญ่เพียงพออยู่ละ 69.07 ในโรงเรียนรัฐบาล และร้อยละ 58.70 ในโรงเรียนราษฎร์ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการเรียนวิชาเทคโนโลยีนักเรียนทุกคนจำเป็นต้องมีอุปกรณ์ในขณะที่มีการเรียนการสอน และที่สำคัญที่สุดคือ โถะเทคโนโลยีส์ ตามโรงเรียนต่าง ๆ มักมีไม่พอกับจำนวนนักเรียน คือ มี 2 - 3 โถะ เท่านั้น คงนี้จึงเป็นหน้าที่ของทาง

¹Carl E Willgoose, The Curriculum in Physical Education.

(Englewood Cliffs; N.J : prentice-Hall, 1974), P.76

²คณะกรรมการฯ จัดทำแบบสำรวจการเรียนการสอนมัธยมศึกษา, "การประเมินผลการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนตน พ.ศ. 2521 ในปีการศึกษา 2522, " วารสารการวิจัยทางการศึกษา, หน้า 82 - 87.

โรงเรียนที่ควรจะคัดแปลงวัสดุทาง ๆ นำมาใช้ให้เป็นประโยชน์ในกิจกรรมการเรียนการสอน เช่น ใช้ไม้ที่เหลือใช้แล้วมาทำโต๊ะ เทเบล เทนนิสชิ้นเอง และการพับเก็บไว้ เพื่อไม้เพียงพอ กับความต้องการของผู้เรียนคงที่ วงศ์ก็ เพียรพยายาม คัดล่าไว้ในเอกสารประกอบการเรียน การสอนว่า "โรงเรียนควรจะได้รับอุปกรณ์ และวัสดุสำหรับกิจกรรมพลศึกษาทั่ว ๆ เหล่านั้น ในเพียงพอทุกกิจกรรม ถ้าโรงเรียนไม่มีการสอนกิจกรรมพลศึกษาอย่างเดียวกันหลายห้องเรียน จำนวนอุปกรณ์ในกิจกรรมนั้นควรจะเพิ่มขึ้นตามส่วน"¹

3. วิชากรีฑา 1, 2 พยุงประสมบัญญามากในด้านเกี่ยวกับจุดประสงค์รายวิชาทั้งนี้ เกิดจากสาเหตุ เพราะ นักเรียนไม่มีความสนใจในกิจกรรมที่เรียน และเนื้อหาวิชามากเกินไป นอกจานนี้ยังขาดความพร้อมในเรื่องอุปกรณ์ และสถานที่ ซึ่งอาจเป็นสาเหตุที่ทำให้นักเรียนเกิด ความเบื่อหน่าย เพราะในการเรียนวิชากรีฑาโดยทั่วไปนั้นจำเป็นต้องอาศัยสถานที่กว้าง แต่ โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานครโดยส่วนใหญ่ไม่มีสถานที่เพียงพอ ดังนั้นจึงเป็นหน้าที่ของครุ พลศึกษาที่จะคัดแปลงกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ของโรงเรียน เช่น ในการวิ่ง อาจให้นักเรียนวิ่งระยะสั้น แต่วิ่งระยะรอบแทนการวิ่งระยะทางไกล

4. วิชากระบบ 1, 2 พยุงประสมบัญญามากในด้านเกี่ยวกับจุดประสงค์รายวิชาใน ส่วนที่เกี่ยวกับการให้นักเรียนรู้ถึงคุณค่า และเห็นความสำคัญของการนำกระถางไปใช้ให้เกิดประโยชน์ โดยการนำไปใช้ในการออกกำลังกายโดยย่างปลอกภัย ซึ่งอาจเป็นภาระครุภูยสอนไม่ เห็นคุณค่า และไม่เข้าใจถึงวัฒนธรรมประเพณีไทยจึงไม่สามารถปลูกฝังทัศนคติ ค่านิยมเกี่ยวกับ ศิลปะของไทยให้นักเรียนได้ หรือเป็น เพราะเนื้อหาวิชามากเกินไปจึงทำให้นักเรียนไม่มีความ สนใจในกิจกรรมที่เรียน จึงเป็นหน้าที่ของครุภูยสอนในการที่จะสร้างบรรยายทางการเรียน การสอนให้เร้าความสนใจของนักเรียนได้มากยิ่งขึ้น ดังเช่น วิชัย วงศ์ใหญ่ คัดล่าไว้ว่า "ครุ เป็นส่วนที่สำคัญมาก และ เป็นส่วนหนึ่งที่จะกำหนดคุณภาพของครุภูยสอนให้เป็นไปในรูปแบบ

¹ วงศ์ก็ เพียรขอบคุณ การจัดและคุ้มครองฯ อุปกรณ์ และวัสดุในวิชาพลศึกษา,
เอกสารประกอบการเรียนการสอน วิชาหลักสูตรพลศึกษา (อัดสานาและไม่ได้พิมพ์เผยแพร่)

ໃຄ ความເປັນປະຊິບໄກຍ ຄວາມເຕຮັກເຕີບຄ ຄວາມຫື່ນານຂອງເຕັກ ສິ່ງເຫລັນຈະເກີດຂຶ້ນໄກໆ ໂດຍຄຽງເປັນຜູ້ກຳທັນຄ" ¹

5. ວິຊານາສເກຫບອລ 1, 2 ມີຜູ້ທາໃນຄ້ານເກີຍວັນອຸປະກອນກາຣເວີນກາຣສອນ ແລະ ສັດນທີ່ໄມ່ເພີ່ງພອກັນຈໍານວນນັກເວີນ ເຊັ່ນ ລູກນາສເກຫບອລ ແບ່ນນາສເກຫບອລ ສາເຫຼຸນ້ອາຈເປັນ ເພຣະວ່າໂຮງເວີນຂາດກາຣຄແລກຮັກໝາອຸປະກອນ ໃນຂໍອມແໜອຸປະກອນທີ່ບັງພອໃຫ້ໄກ້ໃນຂອງໃນສາພທີ່ສື່ ພວກເຮົາ ເກີດກາຣສູງຫາຍໃນກຣົມທີ່ຈາຍອຸປະກອນໃຫ້ນັກເວີນນີ້ ຄັ້ງນັ້ນຄຽງພລືກິ່ນາຈຶ່ງຄວາມເກີບຮັກໝາ ຂໍອມ ແໜອຸປະກອນໃຫ້ຂອງໃນສາພທີ່ໃຊ້ກາຣໄຂ້ຂອງເກີຍເລີນວ ແລະມີສຸມຸດຈົມນີ້ທີ່ກາຣໃຫ້ນັກເວີນຢືນຢັນອຸປະກອນໄປຈຸນ ກວ່ານັກເວີນຈະນຳມາຄືນ ໂດຍອາຈໃຫ້ນັກເວີນມີສ່ວນຮ່ວມໃນກາຣຮັບຜິດຂອບເພື່ອປັ້ງກັນກາຣໜ່າຍ ບໍລິສຸງຫາຍ ຄັ້ງເຊັ່ນ ຈຽວຍ ແກ່ນວົງໜົກ່າວໄວ້ວ່າ "ອຸປະກອນເກີຍວັນກີ່ກໍານັນ ມີຄາແພ ນາກ ຈຶ່ງຄວາມໄກ້ຮັບກາຣເກີບຮັກໝາ ແລະໃນມີສາພທີ່ຂອງເສມອ ຄຽງຄວາມໃຫ້ນັກເວີນໄຄມີສ່ວນຮັບຜິດ ຂອບໃນກາຣເກີບຮັກໝາອຸປະກອນໃຫ້ຂອງຄຽບຄ້ານ ແລະມີສາພທີ່ອີກຄ່າຍ" ²

6. ວິຊາທະກຣອ 1, 2 ພ່ວມປະລົບປູ້ຫາມາກໃນຄ້ານເກີຍວັນຈຸປະສົງຄ່າຮ່າຍວິຊາ ເພຣະອາຈາຍຍີ່ໄມ່ມີຄວາມຄົນຄົກໃນກາຣສອນ ແລະ ເນື້ອຫາໄມ່ເໜັກສົມພົມຮະຄົບຂອງນັກເວີນ ທັງນີ້ ອາຈເປັນເພຣະຄ່ານີ້ຍືນຂອງສັງຄນໄທຢີໄສ່ເສຣິນໃຫ້ສອງໃຫ້ເຫຼົ່າ ຊຶ່ງຄືວ່າໄມ່ສູກາພ ຂັດກັນຮ້ານຂ່າຍນ ປະເພີ້ໄທຍ ອີກປະກາຣນີ້ຄື້ອງ ຄວາມສາມາດຂອງນັກເວີນຫຼູງກັນນັກເວີນຫ້າຍໃນທັກນະວິຊາ ທະກຣອແຕກທາງກັນມາກ ຄັ້ງນັ້ນກາຣຈັດກິຈກາຣມກາຣເວີນກາຣສອນຂອງກຸ່ມນັກເວີນຫຼູງ ຈຶ່ງຫຼົງ ແຕກທາງຈາກກຸ່ມຂອງນັກເວີນຫ້າຍ ຄັ້ງເຊັ່ນ ຈຽວຍ ແກ່ນວົງໜົກ່າວໄວ້ວ່າ "ກາຣຈັດແລະກໍາ ເນີກາຣສອນນັ້ນວ່າເປັນສິ່ງສຳຄັງໃນກາຣເວີນກາຣສອນ ດລກາຣເວີນຂອງນັກເວີນຈະນຳຮັບຮູບຄວາມ ວັດຖຸປະສົງຄ່າຂອງພລືກິ່ນາທີ່ໄວ້ໃນນັ້ນຂຶ້ນວູ້ກັບກາຣຈັດແລະກໍາເນີກາຣສອນຂອງຄຽງ ຄັ້ງນັ້ນກິຈກາຣມ ຈະຄອງຈັດໃຫ້ເໜັກສົມແກ່ລະບຸຄົລໃນຄ້າລັງຄມໂຄບຄືຄົງອາຍຸ ເພສ ສຫານະ ແລະຮະບະກາຮ

¹ ວິຊຍ ວົງໝໍໃໝ່, ພັນຫາຫລັກສູງທະກາຣສອນ. (ກຽງເທັນທານຄຣ : ໂຮງພິມພຸ່ງ ເງື່ອງຫຼວມ, 2521), ໜ້າ 37.

² ຈຽວຍ ແກ່ນວົງໜົກ່າວ, ໜັກສູງພລືກິ່ນາ. (ກຽງເທັນທານຄຣ : ສຸນທະກິຈກາຣພິມພົມ, 2517), ໜ້າ 70.

พัฒนาการของเด็ก¹

สำหรับรายวิชาเลือกในการเรียนการสอนมักจะประสบความสำเร็จอย่างดี เพราะโรงเรียนได้ที่เปิดสอนวิชาเลือก แสดงถึงความพร้อมในด้าน อุปกรณ์ สถานที่ จำนวนครุ และความตั้งใจในการสอนกิจกรรมนั้น ๆ รวมทั้งค่านความสนใจของนักเรียนด้วย

ข้อเสนอแนะ

1. หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ. 2521 วิชาพลศึกษาโดยส่วนใหญ่แล้ว แต่ควรให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องภารกิจการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น วิชาพลศึกษา ได้ให้ความรู้แนวทางหรือวิธีการท่อง ๆ แก่ครูพลศึกษาเพื่อที่จะให้การใช้หลักสูตรนี้บรรลุตามจุดประสงค์มากยิ่งขึ้น

2. ครูพลศึกษาควรศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม ด้วยการศึกษาครุภัณฑ์ หลักสูตร หรือเข้ารับการฝึกอบรมทาง ๆ เกี่ยวกับวิชาพลศึกษา พร้อมทั้งพยายามทำความเข้าใจมันบัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียนการสอน และหาวิธีแก้ไขปัญหานั้น ๆ เพื่อให้การเรียนการสอนนั้นมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

3. ทางโรงเรียนควรจัดทำอุปกรณ์ และสถานที่ให้เพียงพอ กับจำนวนนักเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการเรียนการสอน หมวดวิชา มังคบ

4. ครูพลศึกษาควรหาวิธีการต่าง ๆ ในการที่จะจัดทำ และตัดแปลงอุปกรณ์ที่จำเป็นในการสอน หรือตัดแปลงกิจกรรมการเรียนการสอน ให้สอดคล้องกับสภาพของโรงเรียน

5. ครูพลศึกษาควรพยายามใช้ครุภัณฑ์ แบบเรียน ให้เป็นประโยชน์ในการสอน ซึ่งจะช่วยให้บรรลุผลตามหลักสูตรได้มากขึ้น

¹ ราย แก่นวงศ์คำ, หลักสูตรพลศึกษา. (กรุงเทพมหานคร : สุนทรภิการพิมพ์, 2517), หน้า 70.

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรจะได้มีการศึกษาวิจัยในเรื่องนี้ให้กว้างขวางยิ่งขึ้น โดยการศึกษาในเรื่องรายละเอียดถึงความต้องการในแต่ละค้าน เช่น เกี่ยวกับอุปกรณ์การเรียนการสอน .

2. การวิจัยครั้งนี้ทราบดังนี้จากการใช้หลักสูตร พ.ศ. 2521 วิชาพลศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร จึงควรมีการวิจัยในเขตการศึกษาอื่น ๆ ด้วย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย